

3. Az olyan helyzetben, mint amely az alapügyben szerepel, a nemzeti bíróság köteles eltekinteni minden, az EK 43. cikkkel ellentétes nemzeti jogi rendelkezés alkalmazásától.

(¹) HL C 89., 2011.3.19.

A Bíróság (nagytanács) 2012. szeptember 5-i ítélete (a Cour d'appel d'Amiens (Franciaország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge ellen kiadott európai elfogatóparancs

(C-42/11. sz. ügy) (¹)

(Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés — 2002/584/IB kerethatározat — Európai elfogatóparancs és a tagállamok közötti átadási eljárások — A 4. cikk 6. pontja — Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának mérlegelhető oka — Végrehajtás a nemzeti jogban — A kibocsátó tagállam állampolgárságával rendelkező elfogott személy — Szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs — Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának lehetősége az említett állam állampolgárságával rendelkező keresett személyek esetére fenntartó tagállami jogszabály)

(2012/C 331/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel d'Amiens

Az alapeljárás felei

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Cour d'appel d'Amiens — Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.) 4. cikke 6. pontjának, valamint az EUMSZ 18. cikknek az értelmezése — Szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs — Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának lehetőségét az említett állam állampolgárságával rendelkező keresett személyek esetére fenntartó tagállami jogszabály — Állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés.

Rendelkező rész

Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkének 6. pontját és az EUMSZ 18. cikket úgy kell értelmezni, hogy bár a tagállamok az említett 4. cikk 6. pontjának átültetése

keretében dönthetnek úgy, hogy korlátozzák azon helyzetek körét, amelyekben az európai elfogatóparancsot végrehajtó nemzeti igazságügyi hatóság megtagadhatja az e rendelkezés hatálya alá tartozó személy átadását, nem zárhatják ki teljesen és automatikusan az említett rendelkezés hatálya alól a más tagállamok saját területükön tartózkodó vagy lakó állampolgárait, függetlenül attól, hogy e személyek milyen kapcsolatban állnak velük.

A kérdéseket előterjesztő bíróság köteles a belső jog egészére tekintettel és a belső jogban elfogadott értelmezési módszerek alkalmazásával a lehető legteljesebb mértékben úgy értelmezni e jogot, hogy figyelembe veszi a 2002/584 kerethatározat szövegét és célját, annak érdekében, hogy biztosítsa e kerethatározat teljes érvényesülését, és megvalósuljon az e kerethatározattal elérni kívánt eredmény.

(¹) HL C 103., 2011.4.2.

A Bíróság (nagytanács) 2012. szeptember 5-i ítélete (a Bundesverwaltungsgericht (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Bundesrepublik Deutschland kontra Y (C-71/11. sz. ügy), Z (C-99/11. sz. ügy)

(C-71/11. és C-99/11. sz. egyesített ügyek) (¹)

(2004/83/EK irányelv — A menekült jogállás vagy a kiegészítő védelmi jogállás nyújtásának feltételeire vonatkozó minimumszabályok — A 2. cikk c) pontja — „Menekült” jogállás — A 9. cikk (1) bekezdése — Az „üldöztetés” fogalma — A 10. cikk (1) bekezdésének b) pontja — Vallás, mint az üldöztetés oka — Ezen üldöztetési ok és az üldöztetés közötti viszony — Az ahmadiyya vallási közösség pakisztáni állampolgárságú tagjai — A vallás nyilvános kifejezésre juttatásához való jog pakisztáni hatóságok általi megtiltása — Olyan cselekmények, amelyek elegendően súlyosak ahhoz, hogy az érintett személy alappal tarthasson attól, hogy vallása miatt üldöztetésnek lesz kitéve — A tények és körülmények egyedi értékelése — 4. cikk)

(2012/C 331/08)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Bundesrepublik Deutschland

Alperes: Y (C-71/11. sz. ügy), Z (C-99/11. sz. ügy)

Az eljárásban részt vesz: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelmek — Bundesverwaltungsgericht — A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv (HL L 304., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás: 19. fejezet, 7. kötet, 96. o.) 2. cikke c) pontjának és 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezése — A menekültkénti elismerés feltételei — Az üldöztetés kellően súlyos volta — Az Ahmadiyya vallási közösség tevékenységének korlátozására irányuló pakisztáni hatósági intézkedések

Rendelkező rész

1. A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről (helyesen: feltételeire) és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy:

— a vallásszabadsághoz fűződő jognak nem mindenfajta, az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésébe ütköző megsértése minősülhet ezen irányelv említett rendelkezése értelmében vett „üldöztetésnek”;

— üldöztetést eredményezhet az említett szabadság külső megnyilvánulásának megsértése; és

— annak értékelése céljából, hogy a vallásszabadsághoz fűződő jognak az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésébe ütköző megsértése „üldöztetésnek” minősülhet-e, az illetékes hatóságoknak az érintett személy személyes körülményeire tekintettel meg kell vizsgálniuk, hogy e személyt e szabadságnak a származási országában való gyakorlása miatt fenyegeti-e különösen annak valós veszélye, hogy a 2004/83 irányelv 6. cikkében említett valamelyik szereplő büntetőeljárást folytat vele szemben, vagy embertelen vagy megalázó bánásmódnak, vagy büntetésnek veti alá.

2. A 2004/83 irányelv 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy a kérelmező üldöztetéstől való féltelme akkor megalapozott, ha az illetékes hatóságok a kérelmező személyes körülményeire tekintettel úgy ítélik meg, hogy alappal várható, hogy a származási országába való visszatérését követően a kérelmező olyan vallási cselekményeket fog végezni, amelyek őt az üldöztetés valós veszélyének teszik ki. A menekült jogállás iránti kérelem egyedi értékelésekor az említett hatóságok nem várhatják el a kérelmezőtől ésszerűen azt, hogy tartózkodjon e vallási cselekményektől.

A Bíróság (nagytanács) 2012. szeptember 5-i ítélete (az Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Egyesült Királyság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Secretary of State for the Home Department. kontra Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(C-83/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„2004/38/EK irányelv — Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joga — 3. cikk, (2) bekezdés — Az uniós polgár eltartott »más családtagjai« beutazásának és tartózkodásának a nemzeti jogszabályokkal összhangban való megkönnyítésére vonatkozó kötelezettség”)

(2012/C 331/09)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Az alapeljárás felei

Felperes: Secretary of State for the Home Department

Alperesek: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Upper Tribunal — Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.) 3. cikke (2) bekezdésének és 10. cikke (2) bekezdésének értelmezése — Az irányelv 3. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unió valamely állampolgárának „más családtagja” fogalma — Olyan házaspár eltartott családtagjai, amelyben az egyik házastárs harmadik ország állampolgára — Olyan családtagok, akik a házaspárnak nem egyenes ági felmenői

Rendelkező rész

1. Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy

⁽¹⁾ HL C 130., 2011.4.30.
HL C 173., 2011.6.11.